

Heinolassa jyrää

Heinolassa jyrää

Heinolassa jyrää

The Exponents #1 (1963-1964)

Matti Vacker (kitara)	Jussi Leko (basso)	Pekka Metsähuone (rummut)	Lennu (basso)
-----------------------	--------------------	---------------------------	---------------

The Exponents & John #2 (1964)

Juhani Hiltunen (laulu, kitara)	Matti Poutanen (rummut)	Kari Mäntynen (basso)	Matti Pusa (basso)
---------------------------------	-------------------------	-----------------------	--------------------

Luomakunta sai alkunsa 27.9.1994 Sahan treenikämpällä, se perustettiin punkcovereita soittaneen Piparin raunioille. Samana vuonna ehdittiin äänittämään ensimmäinen demo Hämeenlinnassa Vuoxilla. Vuoden 1995 Missä?-demo jälkeen yhtye teki sopimuksen Alternative Action Records. Ensimmäinen julkaisu oli mini-CD Täysin syötävä (1996). Sitä seurasi samana vuonna mini-CD Rock O.K., jonka biisin Älä huudaj! Yhtye pääsi esittämään television Jyrkin. AAR-ile tehtiin vielä ensimmäinen täyspitkä Hyvä (1998).

1999 Luomakunta törmäsi Simpleen Vesikauhurokissa Otos-77 -yhtyeeseen ja päätyi näiden kanssa samalle keikkamyyjälle ja teki yhtyeen kanssa split CD-EP:n vuonna 1999. Tämän jälkeen yhtye siirtyi Low Frequency Records, jolle tehtiin viisi pikkulevyä ja albumi: Alta (2002), Liitos (2003) ja Raina (2005). Yhtye keikkaili runsaasti ja oli esim. vuonna 2001 Heinola Laajentaa -kiertueella Inisin ja Varjon kanssa. 2002 tehtiin 15 ja 2003 30 keikkaa. Sitten alkoi tahti hiljentyä. 2006 tehtiin Iman Ystävää CD-single Papuja Records. Viimeisin levytyös on Heinolan Pelitait Jääkiekkoujoukueen kannatussingle Pelitait vs. Luomakunta vuodelta 2011.

Luomakunta #3 (1999-2000)

Sami Kuosmanen (kitara)	Miku Leppälä (laulu)	Niko Perkiö (kitara)	Wille Hölttä (basso)
-------------------------	----------------------	----------------------	----------------------

Luomakunta #4 (2001-)

Sami Kuosmanen (kitara)	Miku Leppälä (laulu)	Niko Perkiö (basso)	Wille Hölttä (laulu)	Niko Naukarinen (laulu)
-------------------------	----------------------	---------------------	----------------------	-------------------------

Count De Noctea aloitti black/death soittamisen nimellä Endoparasites. Tällä nimellä tehtiin yksi demo. Kun Orpana liittyi bändiin, nimi vaihdettiin. Toisen demon jälkeen tehtiin mini-CD *Sorores Nocte Genitae* (1998) Puolalaiselle Mad Lion Recordsille. Vuonna 2001 bändi siirtyi Heinolasta Tampereelle.

Täyspitkä päästiin tekemään vuonna 2002, jolloin *Carpe Nocturnum* CD ilmestyi. Seuraava albumi oli vuonna 2005 ilmestynyt *Lucifonus Dolor*. Tämän jälkeen kokoonpano on vaihtunut tasaisesti ja keikkoja on tehty, mutta levyjä on tullut enää kokoelma *Horas de nocte* (2023).

Count De Noctea #1 (1994-1999)

Tuomas Nieminen (laulu)	Ville Sauren (kitara)	Jarmo Pajunen (basso)	Sami Hohtari (rummut)
-------------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------

Count De Noctea #2 (2000-2001)

Tuomas Nieminen (laulu)	Ville Sauren (kitara)	Jarmo Pajunen (basso)	Sami Hohtari (kitara)	Janne Orpana (rummut)	Jouni Aronen (koskettimet)
-------------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	----------------------------

Count De Noctea #3 (2002-2003)

Tuomas Nieminen (laulu)	Ville Sauren (kitara)	Jarmo Hohtari (basso)	Antti Ahonen (kitara)	Janne Orpana (rummut)	Antti Pajujoa (koskettimet)
-------------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------------

Count De Noctea #4 (2003-2006)

Tuomas Nieminen (laulu)	Ville Sauren (kitara)	Jarmo Hohtari (basso)	Antti Ahonen (kitara)	Janne Orpana (rummut)	Juha Korsumäki (koskettimet)
-------------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	------------------------------

Count De Noctea #5 (2007-2011)

Aatu Ketola (laulu)	Ville Sauran (kitara)	Jarmo Sauren (basso)	Antti Hohtari (kitara)	Janne Ahonen (rummut)	Juha Korsumäki (kitara)
---------------------	-----------------------	----------------------	------------------------	-----------------------	-------------------------

Count De Noctea #6 (2011-2012)

Jiri Alanko (laulu)	Pekka Saariinen (kitara)	Jarmo Hohtari (rummut)	Mika Kalmisto (basso)	Juha Korsumäki (kitara)
---------------------	--------------------------	------------------------	-----------------------	-------------------------

Count De Noctea #7 (2013-)

Jiri Alanko (laulu)	Jarmo Saariinen (rummut)	Mika Hohtari (basso)	Juha Kalmisto (kitara)
---------------------	--------------------------	----------------------	------------------------

The Exponents perustettiin rautalankabändiksi, joka myöhemmin siirtyi beatiin. Ensimmäinen kokoonpano koottiin pikkuihalla kaksikon Vacker ja Metsähuone ympärille. Tämä kokoonpano loi yhtyeen maineen keikoilla. Bändi osallistui 19.2.1964 Helsingin A-Messuhallissa pidettyihin kitarayhteiden mestaruuskilpailuihin, jonka se voitti. Nimeen lisättiin ”& John, kun laulaja tuli mukaan. Armeija alkoi kutsua miehiä ja nopeasi koko kokoonpano muuttui toiseksi. Uudella kokoonpanolla tehtiin vuonna 1964 kaksi single Parlophonelle: *Dream / Mean Woman Blues* ja *Shake With Me / You Came And Shock*. Kolmasikin single äänitettiin, mutta se jäi julkaisematta. Solisti Juhani ”John” Hiltunen esitti ja levytti 1980-luvulla soolotarinaan etupäässä hengellistä musiikkia.

Luomakunta #1 (1994-1995)

Aapo Hiltunen (laulu)	Miku Leppälä (kitara)	Niko Perkiö (rummut)	Jussi ”Nipa” Pekkola (basso)
-----------------------	-----------------------	----------------------	------------------------------

Luomakunta #2 (1995-1998)

Aapo Hiltunen (laulu)	Miku Leppälä (kitara)	Niko Perkiö (rummut)	Wille Hölttä (basso)
-----------------------	-----------------------	----------------------	----------------------

Luomakunta #3 (1999-2000)

Pelle Miljoona & Rockers

Devil Virtanen

Herkkukurkut oli vahvasti akustista, melodista musiikkia esittävä, hoetonanny -tyyppinen yhtye. Ohjelmistoon kuuluu omia biisejä, bluesia, Beatlesin, Dylania ja muita klassikoita. Herkkukurkut teki samanlaisen kuuden biisin EP:n vuonna 1997.

Herkkukurkut (1990-luku)

Arto Heinomaa (kitara)	Pekka Virtanen (kitara)	Kari Lehtinen (basso)	Jussi Lehtinen (saksofoni)	Tero Sundell (rummut)
------------------------	-------------------------	-----------------------	----------------------------	-----------------------

Geronimo

Tehosekoitin

Marko Haavisto & Poutahaukat

Medieval Art

Tomstonen toimi etupäässä nimellä Tomstonen Rats, mutta yhtyeen ainoa levy, seitsemän biisin mini-CD *Tomstone* tehtiin tällä lyhyemmällä muodolla vuonna 1993.

Tomstone (199?-199?)

Janne Toivanen (laulu)	Vesa Silvenoinen (kitara)	Ari Naacka (basso)	Jarmo Keränen (rummut)
------------------------	---------------------------	--------------------	------------------------

Cause For Effect #1 (1992-1996)

Tuomo Toivanen (laulu)	Ari Silvenoinen (basso)	Jarmo Naacka (rummut)	Tomi Keränen (kitara)
------------------------	-------------------------	-----------------------	-----------------------

Cause For Effect #2 (1996-1999)

Tuomo Toivanen (laulu)	Ari Silvenoinen (basso)	Jarmo Naacka (rummut)	Tomi Keränen (kitara)
------------------------	-------------------------	-----------------------	-----------------------

Cause For Effect #3 (1999-)

Tuomo Toivanen (laulu)	Ari Silvenoinen (basso)	Jarmo Naacka (rummut)	Tomi Keränen (kitara)
------------------------	-------------------------	-----------------------	-----------------------

Cause For Effect aloitti kolmimiehisenä ja tyylil oli alkui hakusessa, mutta väkintuli siton grindcore. Nimikin oli alkusi Cause And Effect. Ekalla kokoonpanolla tehtiin pari demo ja split-EP Noise Wasten kanssa vuonna 1995. Näihin aikoihin yhtye muutti Tamperele, mutta käsitellään se nyt kokonaan tässä sukupuussa. Kitaristi vaihtui ja Jamun kanssa tehtiin kasetti, sekä split-EP Utter Bastardin kanssa vuonna 1998. Samana vuonna tehtiin ensimmäinen Euroopan kiertue. Tämän jälkeen yhtye sai lopullisen muotonsa, ollen grindcore duo. Duon ensimmäinen julkaisu oli split-EP Onanizerin kanssa (1999). Tämän jälkeen on ilmestynyt kolme pirkäsoloita: *Fast Material* (2000), *album* (2002) ja *O + 1 = 01* (2007). Mini-CD:itä ja -EPitä on ilmestynyt neljä: *PQ-2* (2001), *Professional 300* (2004), *Progressive and Minimalist Recording* (2010) ja *Brutal Prog* EP (2018). Yhtye on soittanut noin 150 keikkaa.

Heinolasta rockista tulee useimmille varmaan heti mieleen Apulanta, ja sen jälkeen saakin muistilokeroita kaivaa, jos haluaa lisää bändejä nimeltä. Muutama vähäksi aikaa valtakunnan julkisuuteen nouskanut bändi on kaupungista tullut, mutta ei montaa. Tiettävästi vanhin heinolalaisbändi on rautalankamusiikkia soittanut The Exponents, joka voitti vuonna 1964 Suomi-rockin mestaruuden. Se teki pari singleäkin. 1970-luvulla singlen teki Price. 1980-luvun lopulla tuli Nyypkät, mutta enemmän levyjä alkoi kaupungista tulla vasta 1990-luvulla. Vähäiseen levytäneiden bändien määrää vaikuttaa paitsi kaupungin pienenus, niin sen läheisyys Lahteen. Monet heinolalaiset muusikot ovat soittaneet lahtelaisissa bändeissä. Lisäksi pitää todeta se, että muutamakin tässä sukupuussa oleva yhtye on vaihtanut toiseen kaupunkiin kesken uransa, mutta ne käsitellään loppuun asti tässä sukupuussa.

Price #1 (1967-1969)

Tom Aalto (kitara)	Arto Heinomaa (rummut)	Tapio ”Henkka” Heinomaa (basso)
--------------------	------------------------	---------------------------------

Price #2 (1969)

Osmo Paalunen (rummut)	Arto Heinomaa (kitara)	Tapio ”Henkka” Heinomaa (basso)
------------------------	------------------------	---------------------------------

Price #3 (1970-1973)

Taivassatama

Arto Heinomaa (kitara)	Timo Mieskolainen (rummut)	Tapio ”Henkka” Heinomaa (basso)
------------------------	----------------------------	---------------------------------

The Wikings

Price #3 (1970-1973)

Arto Heinomaa (kitara)	Timo Mieskolainen (rummut)	Tapio ”Henkka” Heinomaa (basso)
------------------------	----------------------------	---------------------------------

Amulet

Nyypkät syntyi Heinolan seudulla vaikuttaneen METKU- teatteriryhmä kylkeen 1980-luvun loppupuolella. Alkuaikojen toimintaa leimasi voimakas keikkailu ja keikat sisälsivät runsaasti teatteriaisia- ja performanssielementeitä. Musiikki pohjautui kansanmusiikkiin, polkkaan ja folkiiin, mutta kaveridien runkusta antoi musiikille varsin riuksan otteen. Kahden riehakkaan omakustannesinglen, Kansanmusiikkia / Lastenlaulu (1990) ja Jazzilla Taivaaseen / Kanuunaralli (1991), jälkeen yhtyeen keikkamyyjä Karppanen holi bändille levytyssopimuksen Poko Rekordin kanssa. 1991 ilmestyi yhtyeen pitkäsoitto Kanuunaralli, joka keräsi runsaasti kehuja. Pian levyn ilmestymisen jälkeen hankaluu den pyöritystä 11 hengen orkesteria nousivat pintaan. Osalle miehistä tuli musiikillista kunnianhimoa. Kun viellä toisen albumin biisit olivat kelmänneet ensimmäisellä kierroksella levy-yhtiöille, niin kitka kävi liian isoksi. Toisen albumin Elämä on Sumfaraa (1992) saatiin tehtyä, mutta lähes puolet miehistöstä lähti bändistä. Pienentynyt Nyypkät yritti jatkaa omakustanteilla, singlellä Lainatu setelli ja EP:llä Siivekäs ystävä. Näiden jälkeen yhtye hipui pois. Kauris jälkikäytössä oli, kun Nyypkät koottiin kolmen keikan ajaksi vuonna 2001, jolloin ilmestyi myös onnistunut live-albumi Livekela. Sen jälkeen yhtye hajosi lopullisesti.

Nyypkät #1 (1988–1993)

Markus Lindström (laulu)	Tuomas Rosberg (laulu)	Yves Mykrä (rummut)	Mika Viikri (kitara)	Ville Pullinen (basso)	Petri Setälä (viulu)	Pertti Palmunen (perkussiot)	Markku Vastamäki (kitara)	Velki Mykrä (kitara)	Joni Aveni (kitara)
--------------------------	------------------------	---------------------	----------------------	------------------------	----------------------	------------------------------	---------------------------	----------------------	---------------------

Nyypkät #2 (1993–1995)

Ville Vilén (basso)	Tommi Raji (viulu)	Miika Viikri (kitara)	Petri Pullinen (kitara)
---------------------	--------------------	-----------------------	-------------------------

Nyypkät #3 (1993–1995)

Markus Lindström (laulu)	Tuomas Rosberg (laulu)	Yves Mykrä (rummut)
--------------------------	------------------------	---------------------

Huojuva Talo (1993–199?)

Markku Parkkonen (basso)	Jaani Aalto (kitara)	Jari Karpainen (rummut)	Kalle Vastamäki (piano)
--------------------------	----------------------	-------------------------	-------------------------

Velkki Mykrä (perkussiot)	Markku Palmunen (laulu)	Joni Aveni (koskettimet, haitara)	Markus Pulkkinen (kitara, jne.)
---------------------------	-------------------------	-----------------------------------	---------------------------------

Tupakan Ystävät

Cause For Effect #1 (1992-1996)

Tuomo Toivanen (laulu)	Ari Silvenoinen (basso)	Tomi Keränen (kitara)
------------------------	-------------------------	-----------------------

Cause For Effect #2 (1996-1999)

Tuomo Toivanen (laulu)	Ari Silvenoinen (basso)	Jarmo Naacka (rummut)	Tomi Keränen (kitara)
------------------------	-------------------------	-----------------------	-----------------------

Cause For Effect #3 (1999-)

Tuomo Toivanen (laulu)	Ari Silvenoinen (basso)	Jarmo Naacka (rummut)	Tomi Keränen (kitara)
------------------------	-------------------------	-----------------------	-----------------------

Down Brownie soitti perusrockia linjalta pubrock – blues rock. Se teki yhden omaa nimeään kantaneen mini-CD:n vuonna 1994. Pasi Luoto soitti myöhemmin Jope Ruonansuun bändissä 2000-luvun alussa. Perttu ”Perdez” Lunkka soitti jossain vaiheessa Down Browniessa. Pasi Luoto jäi pois bändistä 2023.

Lehtivihreät

Maximum Overdrive

Lörsson (199?-)

Tero Lehto (laulu, kitara, jne.)	Middle Richard (koskettimet)	Selma Lagerö (rummut)	Jukka Luoto (kitara, jne.)
----------------------------------	------------------------------	-----------------------	----------------------------

Lörssonin takana oleva Tero Lehto aloitti toimintansa Lahdessa pienlehtien ja kokeelluskasettien parissa. Nimi nappatiin Siem Salminen roolihaan Sörsselönsin aiomasta nimestä. Levytyös ura on Heinolan aikaista, joten käsitellään Lörsson tässä sukupuussa, vaikka muut muusikot ovat ympäri Suomea. Kokoonpanoon on laitettu vain ”psyvävmmät” jäsenet, vaihtuvia on enemmän. Lörssonin musiikki on abstraktia ja kokeellista, toisinaan tuntuu, että Lehdon tarkoitus on enemmänkin aiheuttaa hämmennystä, kuin tehdä varsinaisesti musiikkia. Lörssonin tuotanto on mittava, Discogs listaa 38 äänitettä. Niistä iso osa on kasetteja, mutta seiskatuumalaisikin on kymmeniä, flexejä ja neljätuumalaisia (!!) yksi kumpikin. Lähes kaikista julkaisuista painokset ovat olleet erittäin pieniä.

Slovakian Express oli 1980- ja 1990-lukun vaihteessa toiminut poprock-yhtye. Se teki kaksi omakustanne seiskatuumista: *Slovakian Express* (1989) ja *Maalaisjuppi* (1991). Bändissä vaikuttanut Isto Hiltunen siirtyi tämän jälkeen tassimusiikin pariin. Hän oli ensin Laura Vuolilaisen Exodus-taustayhtyeessä kitaristina ja aloitti sen jälkeen erittäin menestyksekkään uran iskelmälaulajana. Hänen ensimmäinen albuminsa *Isto Hiltunen* (1994) myi platinaa.

Hapan Korppu aloitti Sahan treenikämpällä 90-luvun alussa. Oman määrätelmänsä mukaan se soitti minimalistista vaihtoehtorockia. Heiti alusta asti se alkoi ahkerasti äänitellä biisejä neliraiturilla treenikämpällä. Näistä äänityksistä sitten tehtyä etupäässä CD:itä, niin lyhyempiä kuin albumin mittaisia, joita yhtye myi ahkerasti keikoilla. Vuonna 1995 yhtye tuotti *PunkABaret*-rockperformanssin, jossa talioitiin puolen tunnin äänit. Tiedossa olevat äänitteet ovat CD-singlet *Valtateillä / Aikaa* (1998) ja *Pilvet / Väkeä lappaa* (1999).

Jälkimmäisen singlen jälkeen yhtye jäi tauolle. Jokunen yksittäinen keikka tehtiin. Vuonna 2013 yhtye aktivoiti uudestaan.

Hapan Korppu #1 (199?-1993)

Jari Karppinen (rummut)	Harri Peltonen (laulu)	Janne Savolainen (kitara)	Tomas Lindberg (basso)
-------------------------	------------------------	---------------------------	------------------------

Hapan Korppu #2 (1994-199?)

Harri Peltonen (laulu)	Janne Savolainen (kitara)	Jari Karppinen (rummut)	Tuomas Martio (basso)
------------------------	---------------------------	-------------------------	-----------------------

Hapan Korppu #3 (199?-1999)

Harri Peltonen (laulu)	Mikko Kymenvirta (kitara)	Jari Karppinen (rummut)	Tuomas Martio (basso)
------------------------	---------------------------	-------------------------	-----------------------

Hapan Korppu #4 (2013-)

Harri Peltonen (laulu)	Hannu Lampinen (kitara)	Jari Karppinen (rummut)	Tuomas Martio (basso)	Mikko Kymenvirta (kitara)
------------------------	-------------------------	-------------------------	-----------------------	---------------------------

Inis soitti skatepunkkia. Se perustettiin nimellä Ineradicade plays shackle me not, mutta Inis-nimeen siirryttiin jo seuraavana vuonna. Aluksi yhtyeessä soittivat myös Apulannan Sipe ja Tuukka, mutta he jättäytyivät aikanaan pois Inisistä. Kahden demon ja kahden CD:n jälkeen, yhtye pääsi Megamaniale, jolle ensimmäinen julkaisu oli CD-single *Vikaa* vuonna 1999. Vuonna 2000 ilmestyi yhtyeen ensimmäinen pitkäsoitto *Inis*. Hei sen jälkeen aiemmin yhtyeessä kitaraa soittanut Ikonen tuli bassoon. Kokoonpanolla kuusi tehtiin toinen pitkäsoitto *Muuli* vuonna 2003.

Tämänkin levyn jälkeen kokoonpano vaihtui ja Lassila vaihtoi rummuista bassoon. Albumien lisäksi ilmestyi iso nippu CD-singlejä. 2000-luvun loppupuolella yhtye vaihtoi nimekseen Das Ainis ja vaihtoi esintymiskielsen suomesta saksaksi.

Inis # 1 (1993-1995)

Sami Yli-Pihlaja (laulu, kitara)	Simo ”Sipe” Temonen (basso)	Tuukka Koponen (kitara)	Ruukku (basso)
----------------------------------	-----------------------------	-------------------------	----------------

Inis # 2 (1995-1996)

Sami Yli-Pihlaja (laulu, kitara)	Simo ”Sipe” Temonen (basso)	Tuukka Ikonen (kitara)	Jari Koponen (kitara)
----------------------------------	-----------------------------	------------------------	-----------------------

Inis # 3 (1996-1997)

Sami Yli-Pihlaja (laulu, kitara)	Samu Lassila (basso)	Tuukka Temonen (basso)	Jari Ikonen (kitara)
----------------------------------	----------------------	------------------------	----------------------

Inis # 4 (1997)

Sami Yli-Pihlaja (kitara)	Samu Lassila (basso)	Mikko Silvenoinen (kitara)	Tommi Helojoki (kitara)
---------------------------	----------------------	----------------------------	-------------------------

Inis # 5 (1997-2000)

Sami Yli-Pihlaja (laulu, kitara)	Samu Lassila (basso)	Mikko Silvenoinen (basso)	Leevi Peltonen (kitara)
----------------------------------	----------------------	---------------------------	-------------------------

Inis # 6 (2000-2003)

Sami Yli-Pihlaja (laulu, kitara)	Samu Lassila (basso)	Jari Ikonen (basso)	Leevi Peltonen (kitara)
----------------------------------	----------------------	---------------------	-------------------------

Inis # 7 (2003-2008)

Sami Yli-Pihlaja (laulu, kitara)	Samu Lassila (basso)	Jukka Peltonen (basso)	Leevi Isotalus (kitara)
----------------------------------	----------------------	------------------------	-------------------------

Inis # 8 (2009-)

Sami Yli-Pihlaja (laulu, kitara)	B Isotalus (basso)	Jukka Peltonen (rummut)	Leevi Isotalus (kitara)
----------------------------------	--------------------	-------------------------	-------------------------

Das Ainis (2009-)

Sami Yli-Pihlaja (laulu, kitara)	B Isotalus (basso)	Jukka Peltonen (rummut)	Leevi Isotalus (kitara)
----------------------------------	--------------------	-------------------------	-------------------------

Erityiskiitokset: Antti Lautala

Kiitokset: Perdenz Lunkka ja Tero Lehto

Lahtarit

Slovakian Express oli 1980- ja 1990-lukun vaihteessa toiminut poprock-yhtye. Se teki kaksi omakustanne seiskatuumista: *Slovakian Express* (1989) ja *Maalaisjuppi* (1991). Bändissä vaikuttanut Isto Hiltunen siirtyi tämän jälkeen tassimusiikin pariin. Hän oli ensin Laura Vuolilaisen Exodus-taustayhtyeessä kitaristina ja aloitti sen jälkeen erittäin menestyksekkään uran iskelmälaulajana. Hänen ensimmäinen albuminsa *Isto Hiltunen* (1994) myi platinaa.

Hapan Korppu aloitti Sahan treenikämpällä 90-luvun alussa. Oman määrätelmänsä mukaan se soitti minimalistista vaihtoehtorockia. Heiti alusta asti se alkoi ahkerasti äänitellä biisejä neliraiturilla treenikämpällä. Näistä äänityksistä sitten tehtyä etupäässä CD:itä, niin lyhyempiä kuin albumin mittaisia, joita yhtye myi ahkerasti keikoilla. Vuonna 1995 yhtye tuotti *PunkABaret*-rockperformanssin, jossa talioitiin puolen tunnin äänit. Tiedossa olevat äänitteet ovat CD-singlet *Valtateillä / Aikaa* (1998) ja *Pilvet / Väkeä lappaa* (1999).

Jälkimmäisen singlen jälkeen yhtye jäi tauolle. Jokunen yksittäinen keikka tehtiin. Vuonna 2013 yhtye aktivoiti uudestaan.

Hapan Korppu #1 (199?-1993)

Jari Karppinen (rummut)	Harri Peltonen (laulu)	Janne Savolainen (kitara)	Tomas Lindberg (basso)
-------------------------	------------------------	---------------------------	------------------------

Hapan Korppu #2 (1994-199?)

Harri Peltonen (laulu)	Janne Savolainen (kitara)	Jari Karppinen (rummut)	Tuomas Martio (basso)
------------------------	---------------------------	-------------------------	-----------------------

Hapan Korppu #3 (199?-1999)

Harri Peltonen (laulu)	Mikko Kymenvirta (kitara)	Jari Karppinen (rummut)	Tuomas Martio (basso)
------------------------	---------------------------	-------------------------	-----------------------

Hapan Korppu #4 (2013-)

Harri Peltonen (laulu)	Hannu Lampinen (kitara)	Jari Karppinen (rummut)	Tuomas Martio (basso)	Mikko Kymenvirta (kitara)
------------------------	-------------------------	-------------------------	-----------------------	---------------------------